

نشریه آموزشی - پژوهشی موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

فصلنامه تحقیقات کاربردی در علوم دامی

شماره ۱۵، تابستان ۱۳۹۴

صص: ۷۳-۸۰

بررسی اسیدیته و زمان مناسب جذب باکتری استافیلوکوکوس اورئوس

توسط بنتونیت سدیم در شرایط برون تنی

• نرگس واسجی (نویسنده مسئول)

عضو هیات علمی موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

• ناهید مؤگانی

عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات واکسن و سرمسازی رازی

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۲۶۳۴۴۳۰۰۱۰

Email: vaseji111@gmail.com

چکیده:

بنتونیت، به عنوان یک عامل دارای خاصیت جذب بسیار بالا و مؤثر در جداسازی و اتصال به فلزات سنگین، داروها، باکتری-ها و سایر توکسین‌ها از بدن شناخته شده است. در این تحقیق، تأثیر تغییرات pH (۳، ۴ و ۵) بر جذب و واجذب باکتری استافیلوکوکوس اورئوس به بنتونیت سدیم مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این، با مجاور کردن باکتری استافیلوکوکوس اورئوس با بنتونیت سدیم در زمان‌های مختلف (۰، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ دقیقه) و کشت مستقیم و شمارش باکتری، کاهش میزان باکتری در حضور بنتونیت در زمان‌های مختلف بررسی و در هر مرحله تغییرات ثبت گردیدند. نتایج نشان دادند، ارتباط اسیدیته با جذب باکتری به بنتونیت تنها در $pH = 5$ معنی دار بود. روند کاهش جذب باکتری به بنتونیت با افزایش pH، به صورت خطی بود. بین pH و زمان ارتباط معنی داری مشاهده نشد. مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن نیز نشان داد که بین زمان‌های ۳۰ و ۶۰ دقیقه پس از مجاورت بنتونیت و باکتری، از نظر تأثیر بنتونیت بر حذف باکتری‌ها، تفاوت معنی داری وجود ندارد ولی در زمان ۹۰ دقیقه، تعداد کلنی‌ها و باکتری‌ها در مقایسه با دو زمان قبلی، معنی دار بود یعنی تعداد کلنی‌ها و باکتری‌ها به طور معنی داری کاهش یافته و تقریباً به صفر رسیدند (مهار کامل رشد باکتری‌ها).

واژه‌های کلیدی: بنتونیت - استافیلوکوکوس اورئوس - اسیدیته - زمان - جذب.

Applied Animal Science Research Journal No 15 pp: 73-80

Evaluation of Optimal Time and Acidity for Absorption of *Staphylococcus aureus* by Sodium Bentonite *in Vitro* Conditions

By: *Vaseji, N., Member of Scientific Board, Dept. of Biotechnology, Animal Science Research Institute of Iran (ASRI),

Mojgani, N., Member of Scientific Board, Dept. of Biotechnology, Razi Vaccine and Serum Research Institute, Karaj, IR Iran.

*(Tel: +982634430010, E-mail: vaseji111@gmail.com).

Bentonite is well known as an absorbent and is an effective agent in separating and binding heavy metals, drugs, bacteria and other toxins from the body. In this study, the effect of pH changes (pH 3, 4 and 5) on the absorption and desorption of *Staphylococcus aureus* to sodium bentonite was investigated. In addition, by mixing sodium bentonite with *S. aureus* the bacterial count reduction at different time intervals (0, 30, 60 and 90 minutes) was recorded by direct culture and determining CFU/ml. At each mentioned time interval the changes were recorded. The relation between pH and bacterial absorption to bentonite appeared significant only at pH=5. The reduced absorption of bacteria to bentonite with increasing pH was a linear diagram. There was no significant correlation between pH and time. As well as, average multiple comparisons with Duncan's test showed that, no significant bacterial count reduction occurs after 30 and 60 minutes while after 90 minutes this reduction is highly significant reaching almost zero and complete inhibition of bacterial growth

Key words: Bentonite, *Staphylococcus aureus*, Acidity, Time, Absorption**مقدمه**

. تقریباً در هر مشکل مزمن، تجمعی از مواد زائد طبیعی بدن که حاوی بسیاری از میکروب هاست، مشاهده می‌شوند که با ترکیبات دارویی بنتونیت قابل درمان می‌باشند. هنگامی که بنتونیت به فرم ژل استفاده می‌شود، در تخلیه روده نقش موثری دارد (۱۲). بنتونیت سدیمی توانایی بالایی برای جذب سموم قارچی به ویژه آفلاتوکسین‌ها را دارد. در تغذیه دام و طیور و آبزیان، بنتونیت‌ها به عنوان محافظ دستگاه گوارش عمل می‌کنند زیرا به مایکوتوکسین‌ها و به ویژه آفلاتوکسین‌های موجود در خوراک به صورت فیزیکی متصل شده و جذب آن‌ها را در دستگاه گوارش حیوان، کاهش می‌دهند (۴ و ۱۰). با این عمل، تاثیر آفلاتوکسین‌ها بر عملکرد و نقش کبد کاهش یافته و تاثیرات منفی سموم قارچی بر رشد و نمو و سلامتی حیوان کاهش می‌یابد، بدون آن که مشکلی در متابولیسم مواد معدنی بوجود آید (۹). مطالعات مختلف، کاهش میزان باکتری یا محصولات میکروارگانیسمی (مثل آفلاتوکسین) را در حضور بنتونیت نشان دادند (۸). علاوه بر

بنتونیت، از تغییر سیلیس مواد آتشفشانی یا هوازدگی سنگ‌های آذرین تشکیل شده و ترکیبات فیلوسیلیکاتی طبیعی هستند که ساختار کریستالی لایه‌ای داشته و عمدتاً از مونت موریلونیت (کانی‌های گروه اسمکتیت) تشکیل شده‌اند (۱۱). بنتونیت به علت دارا بودن بار الکتریکی منفی جاذب سموم، باکتری‌ها و بخصوص مایکوتوکسین‌ها می‌باشد (۱۰) و در درمان زخم‌های باز، کولیت، اسهال، هموروئید، زخم معده، جوش صورت، کم‌خونی و انواع بیماری‌هایی که به سلامت بافت‌ها مربوط است، کاربردهای موفقیت آمیزی داشته است (۷). جهت درمان موثر بیماری‌های مزمن ناشی از تجمع طولانی مدت فلزات سنگین در بدن که عوارض جانبی نامطلوب و غیر قابل پیش‌بینی ایجاد می‌نمایند، استفاده از بنتونیت طبیعی و هر نوع سیلیکات آبدار و کلینوپتیلولیت، جایگزین موثر و بی‌خطری محسوب می‌گردد (۲). در تعلیق آبی، ذرات منحصر به فرد بنتونیت دارای شارژ منفی بوده که منجر به جاذبه قوی برای ذرات با بار مثبت می‌شوند

باکتری حاصل در طول موج ۶۰۰ نانومتر با استفاده از اسپکتروفتومتر (Biorad آمریکا) قرائت شد (۰/۲۵۶ = چگالی نوری^۳).

بررسی اثر اسیدیته

نه لوله، به سه دسته سه لوله‌ای تقسیم شدند. دسته اول برای کشت های ۳۰ دقیقه‌ای در نظر گرفته شدند و روی هر یک از آن‌ها به ترتیب pH های ۳، ۴ و ۵ نوشته شد. دسته دوم و سوم نیز به همین ترتیب برای کشت های ۶۰ و ۹۰ دقیقه‌ای با همان pH ها در نظر گرفته شدند. در هر لوله، یک میلی لیتر از رقت تهیه شده باکتری ریخته و به هر لوله دو میلی لیتر آب دو بار تقطیر اضافه شد. سپس pH هر یک از لوله‌ها، با استفاده از NaOH و HCl (۰/۱) مولار (Merck) تنظیم شدند. از طرف دیگر، ۶۰ گرم بنتونیت در ۳۰۰ میلی لیتر آب مقطر ریخته به مدت سه روز خیسانده شده و سپس با پارچه نظیف صاف گردید. محلول صاف شده بنتونیت در نه ارلن ریخته شد (در هر ارلن به میزان ۳۰ میلی لیتر). ارلن‌ها به مدت ۱۵ دقیقه اتوکلاو شدند. پس از اتوکلاو کردن ارلن‌های حاوی بنتونیت و سرد شدن، pH محلول‌های بنتونیت نیز مطابق با لوله‌های آماده شده توسط NaOH و HCl (۰/۱) مولار) و استریل شده توسط صافی‌های میلی پور، تنظیم گردید. سپس ۱۰۰ میکرولیتر از محتوای لوله‌های هر pH، به داخل بنتونیت استریل شده افزوده شد. ارلن‌ها بر روی شیکر ارلن در زمان‌های مربوطه قرار داده شدند.

پس از گذشت زمان‌های مربوطه، محتوای ارلن‌ها با دور ۳۰۰۰ rpm به مدت پنج دقیقه سانتریفیوژ شده سپس مایع روئی آن‌ها جدا شد. در این حالت بیشتر باکتری، جذب بنتونیت شده و مقادیر جذب نشده در مایع روئی باقی می‌ماند. چگالی نوری مایعات روئی جدا شده در دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۶۰۰ نانومتر ثبت گردید. پس از آن، رسوب حاصل از سانتریفیوژ را دو بار با آب مقطر شستشو داده پس از این مرحله جهت بررسی میزان باکتری متصل شده به بنتونیت از روش واجذب استفاده شد. به این ترتیب که pH بنتونیت با استفاده از اسید فسفریک ۵٪ به

این، کاهش سموم در دام نیز نشان داده شده است. وقتی بنتونیت سدیم به رژیم غذایی حیوانات مزرعه افزوده شد (در دو دوره تولید مثل و پرورش پوست) هیچ استرپتوکوکوس همولیز کننده و سالمونلای میله‌ای در نمونه‌های خوراک پس از مجاور شدن با بنتونیت مشاهده نشد و این نشان دهنده سلامت بهداشتی مواد غذایی مورد مطالعه بود (۶). در سال ۲۰۰۹ نیز گروهی از محققین تاثیر پلت کردن غذای گوساله‌ای که با بنتونیت غنی شده بود را بر روی خواص میکروبیولوژیکی و مایکوتوکسیکولوژی مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان دادند که مراحل بیوتکنولوژی عملی پلیننگ با بنتونیت، تاثیر مثبتی روی اصلاح خواص میکروبیولوژیکی و توکسیکولوژیکی مخلوط داشت (۱). از آنجا ئی که بنتونیت نقش مهمی در جذب باکتری‌ها دارد، در این مطالعه تاثیر آن بر روی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

در این پروژه با دو روش، کاهش باکتری استافیلوکوکوس اورئوس (RITCC 2411) تهیه شده از موسسه رازی، در مجاورت بنتونیت سدیم (تهیه شده از موسسه تحقیقات علوم دامی) مورد مطالعه قرار گرفت. در روش اول اثر pH مشخص بر این کاهش تعیین و در روش دوم با کشت مستقیم و شمارش باکتری، این کاهش، در زمان‌های مختلف مشخص شدند.

آماده سازی نمونه باکتری

ابتدا باکتری استافیلوکوکوس اورئوس در محیط کشت برین هارت اینفیوژن براوت^۱ (Merck) کشت و پس از ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری (در انکوباتور ساخت شرکت Memmert آلمان)، سانتریفیوژ گردید. رسوب حاصله با بافر فسفات نمکی^۲ (Merck) شستشو و جمع آوری شد. یک میلی لیتر از نمونه‌های باکتری جمع آوری شده به ۱۰ میلی لیتر بافر فسفات نمکی افزوده شد (رقت ۱/۱۰ اولیه). سپس، میزان ۱۰۰ میکرولیتر از رقت ۱/۱۰ اولیه برداشت کرده و دوباره به ۱۰ میلی لیتر بافر فسفات نمکی افزوده شده و میزان جذب اولیه نمونه

¹Brain Heart Infusion Broth(BHI)

²phosphate buffer saline(PBS)

³Optical Density(OD)

⁴revolutions per minute (rpm)

ترتیب مراحل قبل برای زمان های ۶۰ و ۹۰ دقیقه نیز انجام شد. پس از جامد شدن محیط، پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتیگراد قرار داده شدند. پس از این مدت شمارش کلنی و ثبت آن‌ها انجام گرفت (جدول ۳). آنالیز آماری به روش آنالیز واریانس و با نرم افزار SAS 9.2 و رویه GLM (مدل خطی تعمیم یافته) انجام شد. مقایسه میانگین تیمارها با آزمون دانکن انجام شد. صحت برآوردهای انجام شده با آماره کای مربع سنجیده شد.

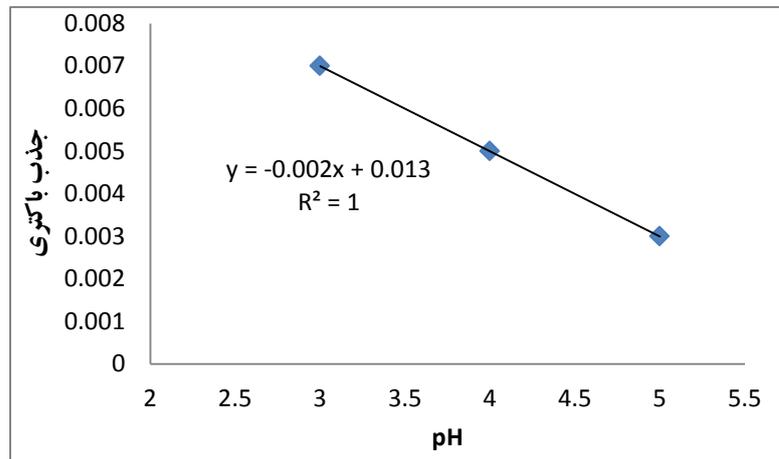
نتایج

نتایج نشان دادند که تا $\text{pH}=4$ جذب باکتری به بنتونیت معنی دار نبوده ولی در $\text{pH}=5$ معنی دار است. این آزمایش جهت بررسی تاثیر اسیدیته محیط بر اتصال بنتونیت به باکتری انجام گرفت و مشخص شد که با افزایش pH ، جذب به طور معنی داری کاهش داشته است. تجزیه به مولفه های خطی طی افزایش pH نشان داد که فقط جزء خطی معنی دار بوده و به عبارت دیگر روند کاهش جذب باکتری با افزایش pH به صورت خطی بوده و از یک تابع درجه اول تبعیت می کند (نمودار ۱). از طرفی، واجذب تا رسیدن به $\text{pH}=5$ کاهش معنی داری نداشت. مقایسه میانگین های جذب و واجذب باکتری استافیلوکوکوس در زمان های مختلف آزمایش نشان داد که بین جذب و واجذب باکتری و زمان های مختلف آزمایش، اختلاف معنی داری وجود ندارد (جدول ۱). مقایسه ترکیبی زمان و pH برای میانگین های جذب، اختلاف معنی داری بین تیمارهای مختلف نشان نداد ولی بین میانگین جذب در $\text{pH}=3$ و زمان ۶۰ دقیقه و $\text{pH}=3$ و زمان ۹۰ دقیقه با میانگین جذب در $\text{pH}=5$ و زمان ۹۰ دقیقه اختلاف معنی داری وجود دارد ($P<0.05$). سایر تیمارها از نظر جذب باکتری به بنتونیت اختلاف معنی داری نداشتند (جدول ۲).

۲/۵ رسانده شد، بعد از آن به مدت پنج دقیقه در ۹۰ درجه سانتیگراد حرارت داده شد. در این حالت سوسپانسیون، حاوی باکتری های جدا شده از بنتونیت خواهد بود. سپس لوله ها بادور ۳۰۰۰ به مدت پنج دقیقه سانتریفیوژ شدند. در این حالت نیز مایع روئی جدا و جهت قرائت چگالی نوری به دستگاه اسپکتروفوتومتر انتقال داده شد. این آزمایش در چهار تکرار انجام شد. جهت انجام آزمایشات تکمیلی و تائید نهائی تاثیر مثبت بنتونیت بر حذف باکتری، آزمایش دیگری نیز به شرح زیر انجام شد:

بررسی اثر زمان

جهت تعیین اثر زمان بر جذب بنتونیت، پانصد میلی لیتر بنتونیت هیدراته (خیسانده و صاف شده طبق روش ذکر شده) در دو ارلن ۵۰۰ میلی لیتری تقسیم شدند. سپس ارلن ها روی شیکر (در دمای اتاق) قرار داده شدند. از یک کشت پنج ساعته استافیلوکوکوس اورئوس جهت انجام توتال کانت به میزان یک میلی لیتر به یک پلیت استریل افزوده (کنترل) و سپس، یک میلی لیتر دیگر به بنتونیت آماده سازی شده افزوده شده و روی شیکر قرار گرفت. پس از پنج دقیقه به هم خوردن، یک میلی لیتر از سوسپانسیون بنتونیت از کشت خارج و جهت شمارش میکروارگانیسم ها، به پلیت استریل منتقل شد و سپس به آن، محیط پلیت کانت آگار با دمای ۴۰ درجه سانتیگراد افزوده در جهت و خلاف جهت عقربه های ساعت تکان داده سپس محیط جهت سرد و جامد شدن به حال خود قرار داده شد (زمان صفر). به مابقی محتوای داخل ارلن طبق روش ها وارد، یک سیلندر مشبک حاوی گلوله های NaOH افزوده و روی شیکر قرار داده شد. پس از گذشت ۳۰ دقیقه سیلندر خارج شده، ژل اطراف سیلندر با آب شسته شده و دوباره همراه با گلوله های NaOH داخل ارلن گذاشته شدند (۵). مجدداً، یک میلی لیتر از کشت ۳۰ دقیقه ای برداشته و جهت انجام توتال کانت به پلیت استریل دیگر انتقال داده شدند (زمان ۳۰). به همین

نمودار ۱- نمودار خطی جذب باکتری به بنتونیت (چگالی نوری قرائت شده با اسپکتروفوتومتر) در pH های مختلف

جدول ۱- مقایسه میانگین های جذب و واجذب باکتری استافیلوکوکوس در زمان های مختلف آزمایش

میانگین ها		زمان
OD2	OD1	
۰/۰۹۵ ^a	۰/۰۰۵ ^b	۳۰ دقیقه
۰/۰۸۴ ^a	۰/۰۰۵ ^b	۶۰ دقیقه
۰/۰۷۷ ^a	۰/۰۰۵ ^b	۹۰ دقیقه
۰/۰۲۱	۰/۰۰۱	SEM

SEM : خطای استاندارد میانگین

OD1 : میزان جذب باکتری به بنتونیت (قرائت شده توسط اسپکتروفوتومتر)

حروف غیر مشابه a, b, ... در یک سطر نشاندهنده اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ می باشند

OD2 : میزان واجذب باکتری از بنتونیت (قرائت شده توسط اسپکتروفوتومتر)

جدول ۲- مقایسه ترکیبی زمان و pH برای میانگین های جذب و واجذب

میانگین ها		تیمار
OD2	OD1	
۰/۱۳۷ ^a	۰/۰۰۶ ^{ab}	pH= 3 30min
۰/۰۶۵ ^a	۰/۰۰۶ ^{ab}	pH= 4 30min
۰/۰۸۴ ^a	۰/۰۰۳ ^{ab}	pH= 5 30min
۰/۰۹۱ ^a	۰/۰۰۸ ^a	pH= 3 60min
۰/۰۶۵ ^a	۰/۰۰۵ ^{ab}	pH= 4 60min
۰/۰۹۶ ^a	۰/۰۰۳ ^{ab}	pH= 5 60min
۰/۱۲۳ ^a	۰/۰۰۸ ^a	pH= 3 90min
۰/۰۴۹ ^a	۰/۰۰۵ ^{ab}	pH= 4 90min
۰/۰۵۷ ^a	۰/۰۰۳ ^b	pH=5 90min
۰/۰۳۶	۰/۰۲۹	SEM

SEM : خطای استاندارد میانگین

OD1 : میزان جذب باکتری به بنتونیت (قرائت شده توسط اسپکتروفوتومتر)

حروف غیر مشابه a, b, ... در یک سطر نشاندهنده اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ می باشند

OD2 : میزان واجذب باکتری از بنتونیت (قرائت شده توسط اسپکتروفوتومتر)

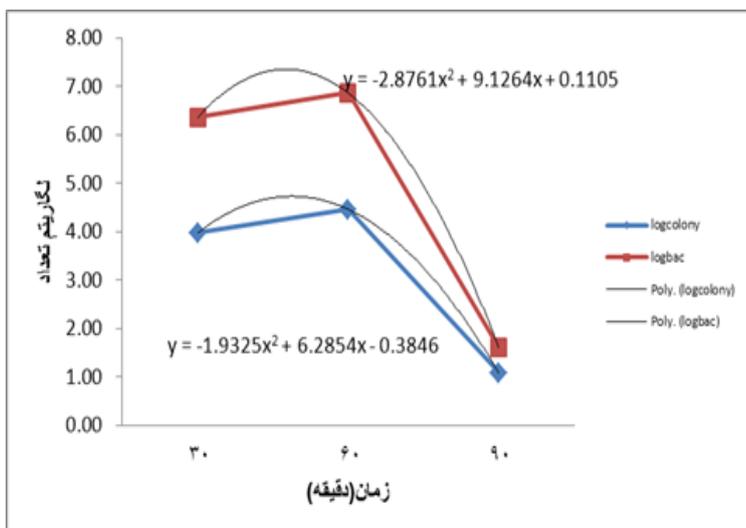
جدول ۳، تعداد کلنی های شمارش شده در زمان های مختلف را نشان می دهد. به طوری که ملاحظه می شود، زمانی که باکتری به طور خالص کشت داده شد (کنترل) و نیز زمانی که باکتری و بنتونیت مجاور شدند (زمان صفر) نمونه های کشت شده غیر قابل شمارش گزارش شدند. این به آن معنی است که در زمان اولیه، هنوز اتصال فیزیکی بین باکتری و بنتونیت ایجاد نشده و بنابراین حذف باکتری از محیط توسط بنتونیت صورت نگرفته است. بعد از گذشت ۳۰ دقیقه، میزان باکتری ها به طور قابل ملاحظه ای نسبت به زمان صفر کاهش یافتند و پس از آن در نهایت در زمان ۹۰ دقیقه تقریباً به صفر نزدیک شدند. در زمان صفر، باکتری ها به طور غیر قابل شمارش در محیط کشت وجود داشتند. در زمان ۶۰ نسبت به ۳۰ افزایش نسبی کلنی (در هر چهار تکرار) مشاهده شد و در نهایت در زمان ۹۰ تقریباً پلیت عاری از کلنی مشاهده گردید.

جدول ۳ - شمارش کلی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس (تعداد کلنی و تعداد باکتری) در زمان های ۰، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ دقیقه در چهار تکرار

زمان	شمارش میکروبی / میلی لیتر (۱)	شمارش میکروبی / میلی لیتر (۲)	شمارش میکروبی / میلی لیتر (۳)	شمارش میکروبی / میلی لیتر (۴)
کنترل	غیر قابل شمارش	غیر قابل شمارش	غیر قابل شمارش	غیر قابل شمارش
۰	غیر قابل شمارش	غیر قابل شمارش	غیر قابل شمارش	غیر قابل شمارش
۳۰ دقیقه	۴۳۲۵۰*	۳۰۰۰	۱۵۲۵۰	۳۷۵۰
	(۱۱×۱۰ ^۶)**	(۷×۱۰ ^۵)	(۴×۱۰ ^۶)	(۹×۱۰ ^۵)
۶۰ دقیقه	۶۹۵۰۰	۱۷۰۰۰	۳۹۰۰۰	۱۴۵۰۰
	(۱۷×۱۰ ^۶)	(۴×۱۰ ^۶)	(۱×۱۰ ^۷)	(۴×۱۰ ^۶)
۹۰ دقیقه	۰	۳	۶	۰
		(۱×۱۰ ^۳)	(۲×۱۰ ^۳)	

* : تعداد کلنی

: تعداد باکتری

نمودار ۲- کاهش میزان حذف باکتری توسط بنتونیت در طول زمان های ۳۰، ۶۰ و ۹۰ دقیقه

تجزیه واریانس با استفاده از اجزاء خطی و انحراف از خط صورت گرفت و نتایج نشان دادند که برای میزان باکتری و کلنی ها جزء خطی و انحراف از خط معنی دار است. به عبارت دیگر، تابع تعداد باکتری و تعداد کلنی طی زمان، یک تابع درجه ۲ می باشد (نمودار ۲).

مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن نشان داد که در زمان ۹۰ تعداد کلنی ها و باکتری ها به طور معنی داری کاهش یافته اند. در زمان ۶۰ تعداد باکتری بیشتر از زمان ۳۰ می باشد ولی این افزایش معنی دار نیست.

مورد مشاهده شد که از زمان ۳۰ به ۶۰ دقیقه تعداد کلنی شمارش شده افزایش یافت. در مطالعه ما نیز در زمان ۶۰ دقیقه افزایش نسبی در تعداد کلنی مشاهده شد (به عنوان مثال در تکرار اول از ۴۳۲۵۰ کلنی در ۳۰ دقیقه به ۶۹۵۰۰ کلنی در ۶۰ دقیقه افزایش یافت) که نشان می‌دهد در غلظت‌های پایین‌تر باکتری، جذب انتخابی وجود دارد. به طوری که وقتی جمعیت میکروارگانیسم در زمان ۳۰ دقیقه کمتر می‌شود و غلظت بنتونیت ثابت باقی می‌ماند، مثل همان زمانی که ارگانیسم‌های تنها مورد استفاده قرار گرفتند، هیچ انتخابی در جذب انجام نمی‌شود. بنابراین برای انتخاب و جذب میکروارگانیسم‌ها در ۶۰ دقیقه، نیاز به استفاده از مقدار بنتونیت به میزان بیشتر می‌باشد.

علاوه بر این در آزمایش دکتریند، تعداد باکتری اشریشیا کولای بعد از ۶۰ تا ۹۰ دقیقه و با افزودن ۲۰٪ بنتونیت، کاهش یافت. به همین ترتیب کاهش تعداد دیگری باکتری به مرور زمان توسط آزمایشات وی تأیید گردید (۵).

در تحقیق حاضر نشان داده شد که حذف باکتری استافیلوکوکوس اورئوس توسط بنتونیت در شرایط آزمایشگاهی اجتناب ناپذیر است. با توجه به این که بنتونیت از طریق حذف فیزیکی باکتری را از محیط خارج می‌سازد، با ساخت داروهای بنتونیتی جایگزین داروهای شیمیایی که اکثراً دارای عوارض جانبی نیز می‌باشند می‌توان در مقابله با بسیاری از بیماری‌های میکروبی راهکارهای جدیدی ارائه نمود.

تقدیر و تشکر

بر خود وظیفه می‌دانم تا از راهنمایی‌ها، تلاش‌های صمیمانه و حمایت‌های ارزنده آقایان مهندس محمد حسین شکوه زنگنه، دکتر سید احمد میرهادی، دکتر سیروس امیری نیا، مهندس محمد حسین بنابازی، دکتر سید عبدالله حسینی و سرکار خانم‌ها مهندس ژاله میرعبدالباقی، خدیجه فرهنگ، منصوره عاملی، مرجان برازجانی و فاطمه طالبلو، سپاسگزاری و قدردانی نمایم.

مقایسه چندگانه میانگین با آزمون دانکن نشان داد که بین زمان‌های ۳۰ و ۶۰ دقیقه از نظر تاثیر بنتونیت بر حذف باکتری‌ها تفاوت معنی‌دار نبود ولی بین زمان ۹۰ دقیقه بعد از مجاورت با بنتونیت و دوزهای دیگر تفاوت معنی‌دار بود ($P < 0.05$).

به طوری که نمودار ۲ نشان می‌دهد، کاهش میزان حذف باکتری توسط بنتونیت در طول زمان‌های ۳۰، ۶۰ و ۹۰ دقیقه خطی نبوده و ابتدا در زمان ۶۰ افزایش نسبی نشان داده و در نهایت تا زمان ۹۰ دقیقه کاهش پیدا می‌کند.

بحث

مطالعات ما نشان دادند که روند کاهش جذب باکتری با افزایش pH به صورت خطی بوده است (نمودار ۱). ولد در سال ۱۹۹۲، نشان داد که pH محیطی که بنتونیت در آن قرار می‌گیرد بر میزان جذب ترکیبات موثر است. در pH پایین‌تر، ترکیبات دارای بار مثبت راحت‌تر جذب بنتونیت می‌شوند. در خصوص برخی ترکیبات نیز حداکثر جذب آن توسط بنتونیت در pH بین ۵/۲ تا ۶/۱ اتفاق می‌افتد (۱۳).

در آزمایشی که گالیندو و همکاران در سال ۱۹۸۴ انجام دادند، با اضافه کردن یک درصد زئولیت، رشد باکتری‌های هضم‌کننده سلولز افزایش پیدا کرد. از جمله دلایل این امر، افزایش فعالیت این باکتری‌ها به واسطه افزایش یون‌های Ca^{2+} و Mg^{2+} و ثبات pH شکمبه (حدود ۶) ذکر شد (۳).

از طرفی، زمان مناسب جهت حذف باکتری توسط بنتونیت در شرایط آزمایشگاهی ۹۰ دقیقه می‌باشد. در همان زمان اولیه تماس باکتری با بنتونیت، حذف باکتری از محیط صورت نمی‌گیرد بلکه این کار به مرور زمان و به تدریج انجام می‌شود. در آزمایشی مشابه، دکتر لیند در سال ۱۹۶۱، آزمایش فوق را با باکتری‌های مختلف گرم مثبت و منفی انجام داد (۵). در مورد استافیلوکوکوس اورئوس نتایج آزمایش او نشان داد که افزودن ۲۰-۳۰٪ بنتونیت، ۳۳ درصد از کل باکتری‌ها را از محیط حذف می‌کند. در این

